

The Holy See

FERENC PÁPA FELAJÁNLÓ IMÁJA MÁRIA SZEPLŐTELEN SZÍVÉNEK

Ó, Mária, Isten Anyja és a mi Anyánk, mi, a szenvedésnek ebben az órájában hozzád futunk. Te Anya vagy, szeretsz bennünket és ismersz minket: semmi sincs rejtve előtted, ami a szívünkben van. Irgalom Anyja, hányszor megtapasztaltuk a te gondviselő gyöngédségedet, jelenlétedet, amely visszahozza a békét, mert te mindig Jézushoz, a Béke Fejedelméhez vezetsz bennünket.

De mi letévelyedtünk a béke útjáról. Elfelejtettük a múlt század tragédiáinak tanulságát, a világháborúknak elesettek millióinak áldozatát. Figyelmen kívül hagytuk az elkötelezettségeket, amelyeket, mint a Nemzetek Közössége vállaltunk, és eláruljuk a népek békeálmait és a fiatalok reményeit. Belebetegedtünk a kapzsiságba és bezárkóztunk a nacionalista érdekekbe, hagytuk, hogy kiüresítsen bennünket a közöny és megbénítson az önzés. Inkább figyelmen kívül hagytuk Istent és együtt éltünk hamisságainkkal, tápláltuk az agresszivitást, életet oltva ki és fegyvereket halmozva fel, elfeledve, hogy felebarátunk és közös otthonunk őrzői vagyunk. A háborúval darabokra szaggattuk a Föld kertjét, a bűnnel megsebeztük Atyánk szívét, aki azt akarja, hogy egymás fivérei és nővérei legyünk. Közönyössé váltunk mindenkivel és mindennel szemben, kivéve saját magunkat. És szégyenkezve mondjuk: bocsáss meg nekünk, Urunk!

A bűn nyomorúságában, erőfeszítéseinkben és törekenységünkben, a rossz és a háború gonoszságának misztériumában te, Szent Anya, emlékeztetsz minket arra, hogy Isten nem hagy el minket, hanem továbbra is szeretettel tekint ránk, arra vágyva, hogy megbocsásson nekünk és felemeljen minket. Ő az, aki téged nekünk adott, és Szepőlőtelen Szívedbe menedéket helyezett az egyház és az emberiség számára. Az isteni jóság révén te velünk vagy és a történelem legszűkebb kanyarulataiban is gyöngéden vezetsz bennünket.

Hozzád fordulunk tehát, kopogtatunk Szíved ajtaján, mi, kedves gyermekeid, akiket soha nem fáradsz el meglátogatni és megtérésre szólítani. Ebben a sötét órában jöjj segítségünkre és vigasztalásunkra! Ismételd el mindannyiunknak: „Talán nem vagyok itt én, aki a te Anyád vagyok?” Te tudod, hogy hogyan oldd fel szívünk zűrzavarát és időnk csomóit. Bizalmunkat beléd helyezzük. Biztosak vagyunk abban, hogy te, különösen a megpróbáltatás pillanatában nem veted

meg könyörgéseinket és segítségünkre jössz.

Ezt tetted a galileai Kánában, amikor siettetted Jézus közbelépésének óráját és bevezetted első jelét a világba. Amikor az ünnep szomorúsággá változott, ezt mondtad neki: „Nincs már boruk” (Jn 2,3). Ismételd meg Istennek, ó, Anyánk, mert mára kifogytunk a remény borából, elszállt az öröm, felhígult a testvériség. Elveszítettük az emberséget, eltékoztuk a békét. Képesek lettünk mindenféle erőszakra és pusztításra. Sürgős szükségünk van a te anyai beavatkozásodra.

Fogadd el tehát, ó, Anyánk ezt a könyörgésünket!

Te, a Tenger Csillaga, ne hagyd, hogy hajótörést szenvedjünk a háború viharában!

Te, az Újszövetség ládája, sugallj nekünk terveket és a kiengesztelődés útjait!

Te, „a Mennország földje”, hozd vissza Isten egyetértését a világba!

Oltsd ki a gyűlöletet, csendesítsd le a bosszút, tanítsd meg nekünk a megbocsátást!

Szabadíts meg bennünket a háborútól, óvd meg a világot a nukleáris fenyegetéstől!

Rózsafüzér Királynője, ébreszd fel bennünk az ima és a szeretet szükségességét!

Az emberi család Királynője, mutasd meg a népeknek a testvériség útját!

Béke Királynője, eszközöld ki a világnak a békét!

A te sírásod, ó, Anyánk, indítsa meg megkeményedett szíveinket. Könnyeid, amelyeket értünk hullattál, virágoztassák fel ezt a völgyet, amelyet gyűlöletünk kiszárított. És miközben a fegyverek zaja nem hallgat el, a te imád késztesen bennünket a békére. Anyai kezed simogassa meg mindazokat, akik szenvednek és a bombák súlya alatt menekülnek. Anyai ölelésed vigasztalja meg mindazokat, akik arra kényszerülnek, hogy elhagyják otthonaikat és hazájukat. Fájdalmas Szíved ébressze fel együttérzésünket és késztesen arra, hogy megnyissuk ajtajainkat és gondoskodjunk a megsebzett és leselejtezett emberiségről.

Isten Szent Anyja, miközben a kereszt tövében álltál, Jézus, látva melletted a tanítványt, ezt mondta neked: „Íme, a te fiad!” (Jn 19,26): így rád bízott mindannyiunkat. Azután a tanítványnak, mindannyiunknak, ezt mondta: „Íme, a te Anyád” (Jn 19,27). Anyánk, szeretnénk most befogadni Téged életünkbe és történelmünkbe. Ebben az órában a kimerült és zaklatott emberiség a kereszt tövében áll veled együtt. És szüksége van, hogy rád bízta magát, hogy Krisztusnak szentelje magát te általad. Az ukrán nép és az orosz nép, akik szeretettel tisztelnek téged, hozzád folyamodnak, miközben a te Szíved dobog értük és a háború, az éhség, az igazságtalanság és a

nyomorúság által megtizedelt minden népért.

Ezért mi, Isten Anyja és a mi Anyánk, felajánljuk és Szeplőtelen Szívednek szenteljük magunkat, az egyházat és az egész emberiséget, különösen Oroszországot és Ukrajnát. Fogadd el ezt a cselekedetünket, amelyet bizalommal és szeretettel hajtunk végre” Tedd, hogy befejeződjön a háború, szerezd meg a békét a világnak! A Szívedből fakadt „igen” megnyitotta a történelem kapuját a Béke Fejedelmének; bízunk benne, hogy ismét, a te Szíved által eljön majd a béke. Tehát Neked szenteljük az egész emberi család jövőjét, a népek szükségleteit és elvárásait, a világ aggodalmait és reményeit.

Te rajtad keresztül áradjon a Földre az isteni Irgalmasság, és a béke édes dobogása ütemezze ismét napjainkat. Az „igen” Asszonya, akire leszállott a Szentlélek, hozd vissza számunkra Isten harmóniáját! Oltsd ki kiszáradt szívünk szomjúságát, Te, aki a „remény élő forrása” vagy! Te, aki Jézus emberiségét szőtted, tegyél meg minket a szeretetközösség munkásaivá! A mi útjainkon jártál, vezessél bennünket a béke ösvényein! Ámen.